

Da ellers Ingen begjærede Ordet med Hensyn til det foreliggende Affnit, gik man over til Affstemning, der gav følgende Resultat:

1) Udkastets § 5 saalydende:

Forbrydelse af Embede medfører Fortabelse af Retten til Pension.

blev vedtaget med 34 Stemmer imod 1.

2) Udkastets § 6 saalydende:

Naar en Embedsmand affædiges paa Grund af Misligheder, der, uden at medføre Embedets Forbrydelse, svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov.

blev vedtaget eenstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til § 7, der særlig bliver Gjenstand for Discussion tilligemed det til samme stillede Ændringsforslag af Udvalget. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren: Det Ændringsforslag, Udvalget har knyttet til § 7, er alene fremsat i Statskassens Interesse. Da det nemlig er magtpaaliggende, at Statskassen saa lidt som muligt bebyrdes med Pensioner, saa maa den ogsaa ønske, at den Embedsmand, der er affædiget med Pension, modtager Ansættelse i et nyt Embede og derved fritager Statskassen, saa længe han beklæder dette nye Embede, for at give ham Pension. Dette have vi nu meent væsentligt at kunne befordres derved, at Loven erklærede ham berettiget til, naar han maatte blive affædiget fra dette senere modtagne Embede, da at oppebære den Pension, som han maatte have havt fra det foregaaende Embede, forsaavidt dette nemlig kunde være fordeelagtigt for ham. I Anledning af § 7 er der af det ærede første Medlem for 10de Kreds (Schytte) gjort opmærksom paa Tilfælde, som kunne møde, hvor en gammel Mand, der ikke sølte sig stærk nok til at beklæde et stort Embede, derimod kunde attraae at faae et mindre. Udvalget har imidlertid ikke vidst at anvise nogen anden Bet end den, som er Gjenstand for dets Ændringsforslag; men kunde ikke give en Forskrift, gjældende for Tilfælde, som de omhandlede, uden i alt Fald at knytte den til en Aldersgrænse,

da ellers Veien vilde være aaben for Misbrug, og enhver Aldersgrænse vilde være precair, naar den skulde igiennem en almindelig Lovforskrift stille en Regel for Tilfælde af den omhandlede Bessaffenhed.

Orsted: Jeg kunde have nogle enkelte Bemærkninger at gjøre i Anledning af denne Paragraph. Saaledes i Nr. 1 staaer der, at Pension ophører, naar den Vedkommende igjen ansættes med Gage. Dette maa vel ogsaa være at forstaae for de Tilfælde, hvor de ansættes i Embeder, der ikke medføre fast Gage, men andre Indtægter. Naar det i Nr. 2 hedder: „Naar han uden Kongens Tilladelse modtager fremmed Tjeneste“, synes dette at forudsætte, at Kongen kan tillade en pensioneret Embedsmand at tage fremmed Tjeneste, uden at han mister sin Pension; men dette forekommer mig ikke vel kan gaae an, og hvad det tredje Medlem angaaer, naar han tager Ophold i Udlandet, maa dette vel kun forstaaes om, at han der tager fast Ophold, da det vist ikke er Meningen, at en pensioneret Embedsmand skulde have Kongens Tilladelse til en kort Reise i Udlandet. Jeg fremsætter blot disse Bemærkninger, for om Udvalget muligt ved 3die Behandling maatte tage Hensyn dertil. Jeg anseer dem for mindre vigtige, og jeg troer ikke, at der i paakommende Tilfælde vil være noget Spørgsmaal om, at man jo vil forstaae disse 3 Membra i Paragraphen saaledes, at der ikke kan flyde nogen Uret eller nogen Ubillighed deraf.

Finansministeren: Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der i § 7 Nr. 1 ikke staaer „ansættes med fast Gage“, saaledes som Betegnelsen er i § 4 Nr. 1 i Modsætning til personlige Tillæg og ubiise Indtægter, men der staaer „ansættes med Gage“, og dette er at forstaae synonymt med „Embedsindtægter“ saaledes som i § 3. Hvis man imidlertid foretrækker ogsaa her at sætte Udtrykket „Embedsindtægter“ istedetfor Ordet „Gage“, saa kan det jo aldrig skade og er jo saameget desto sikkrere. Hvad det af Udvalget stillede Tilføjningsforslag angaaer, da kan der jo ikke, saavidt jeg kan skjønne, være noget Væsentligt derimod at erindre; kun troer jeg, at de forskjellige Tilfælde, der saaledes kunne